

**ECANİBİN MEMALİK-İ OSMANIYE'DE TASARRUF-I
EMLAKİNE DAİR KARARNAMENİN BİR FIKRA-İ
MUHTELİFÜN FİHASI HAKKINDA MÜTALAANAME**

(İstişare Dergisi Sayı:13, Sayfa: 583-590)

*Opinion about an Article of the Governmental Decree about the Right of
the Foreigners to Possess Real Estate in the Ottoman Empire
(Journal of Consultation, Number:13, Page:583-590)*

Yanko Vitinos

Çev: Belkis KONAN*

Mesele gerek hukuk-ı düveliye ve gerek Devlet-i Aliyye'nin kavânîn-i dâhiliyesi ve münâsebât-ı dûveliyesi nokta-i nazarından hâiz-i ehemmiyet olmakla müddet-i ömriüntün kîsm-ı a'zamı hidmet-i Devlet-i Aliyye'de geçirmiş ve bulunduğu memuriyetler münasebetiyle hasbe'l-vazife bu gibi mesâ'il-i mühimme-i kanuniye ve siyâsiyenin uhûd ve kavânîne ve hususiyile menâfi'i saltanat-ı seniyyeye muvafık suretde halli hakkında i'tâ-yı rey için tul müddet it'âb-ı zihن etmiş olan bir hadim kadîm-i devlet velev ki bugün

* Dr., Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi Anabilim Dalı Öğretim Elemanı (bkonan@law.ankara.edu.tr).

vazife hâricinde olsun bu mesele hakkındaki müstahzaratının arzını mürettebat zimmet bilmeğe bastı mutalaât-ı kâsîrâneye mübâderet eylemişdir. Bâlâda beyan olunduğu üzere bu bâbdah çokdan beri ekseriyetle ittihâz olunmuş bir karar mevcûd olduğundan şimdî mesele-i muhtelefün fihâ hakkında rey vermek karar-ı mezkûrun muhakemesinden ibaret olacakdır. Bina'en aleh ol vecihle tetkîk-i meseleye girişilir.

Ekseriyet reyinin müstenid olduğu üç sebebin birincisi güya el-yevm ihtilâfdâr hükmünde olan ihtilâf-ı tabi'iyyet mâni' ırs olduğu beyânından ibâretdir. Halbuki ihtilâfdâr ile ihtilâf tabi'iyyet ta'bîrleri kat'iyyen bir ma'nâda değildir. İhtilâfdâr terkibi husumet ma'nâsı dahi mutazammındır. Yani iki kimsenin başka başka devletlere mensub olmaları ma'nâsından mâ'adâ bir de o devletlerle teb'alârının birbirine hasm olduğunu ifade eder. İhtilâf-ı tabi'iyyet terkibi ise el-yevm esasen husumet ma'nâsını mutazamın olmayıp yalnız suret-ı arizada ve bir devlete tâbi' olan efradin bir mikdâr mahdudu hakkında o manayı da ifade edebilir. Zira ... tefsir ve izâh olunduğu üzere Avrupa devletleri arasındaki münâsebâtca hal-i sulh asl ve hâl-i harb hilâf-ı asl tanıldığı andan beri iki devlet arasında i'lân-ı harb olunmadıkça ne kendileri ve ne de teb'alârı hasm add olunamazlar hattâ çokdan beri devletlerce umûmen ittihâz olunan kaideye nazaran iki devlet arasında bugün ilan-ı harb edilse bile bu hal yalnız kendilerine ve memurlarıyla askerlerine ve bir de sâ'ir teb 'alarından yalnız bi'l-fiil muharebeye iştirak edenlere sirayet edip yoksa işleri ile meşgul olarak muharebeye asla karışmayanlara ve hatta bunların karadaki emvâl-i menkûle ve gayr-i mengûlelerine ve ekser ahvâlde denizdeki mallarına dahi te'sîr etmez.

Binâ'en aleh ne şâhısları hasm ve ne de malları hasm mâlı addolunmaz. Yani kendileri de malları da her halde ta'arruzdan masun olurlar ve musâlahanın akdi anından i'tibâren iki muhârib devlet ve muharebeye karışan teb 'aları hâl-i asıllarına avdet ederek muamelât-ı harbe girişmeyen teb 'a gibi yine daimi dost olurlar. Avrupa heyet-i düveliyesince husûmet ve muvâlât-ı düveliye hakkında düstürü'l-amel nazariyat-ı siyâsiye ve ahkâm-ı ahdiyeye bugün şu merkezde iken ihtilâfdâr ile ihtilâf-ı tabi'iyyet tabirleri birbirine müsavi elfâz-ı müterâdifeden bi't-tab' addolunamaz.

İhtilâfdâr ile ihtilâf-ı tâbi'iyyet-i düveliye ve siyasiyesince ve mu'ahharan Amerika ve Asya'da ve kürre-i arzin kita'at-ı sâ'iresinde bulunan en mütemeddin devletlerin dahi bu hey'ete dâhil olduğuna nazaran daha doğrusu umûm dünyâca düstürü'l-amel tutulmakda olan kavaid-i esâsiye-i meşrûhaya karşı el-yevm başka güne mutala'ât ve nazariyatın tervici mümkün olamayıp burasını ihtilâfdâr tabirinin yerine ihtilâf-ı tabi'iyyet tabirini istîmâl etmek isteyenlerin dahi ikrar ve tasdik edecekleri şüphesizdir.

İhtilâf-ı tâbi'iyyetin ihtilâfdâr hükmünde olmadığının teslimine beraber yine şunun hadd-i zâtında mâni'-i ırs bir hal olmak lâzım geldiği mutâala'a-i melhûzasına gelince vâkiâ Avrupa'da hal-i harbin asıl addolunduğu zamanlarda hal bu merkezde idiyse de sulu asıl tanıldıdan sonra umûmen aks kaide ittihâz olunmuş ve zikri sebk ettiği üzere el-yevm her memleketde teb'a-i Osmaniye müstesna olmamak üzere bi'l-cümle ecnebiler her nerede olursa olsun ve hangi devlet teb'asından bulunursa bulunsun bir kanunun sarahatine müstenid bir mâni'a mevcud olmadığı takdirde emvâl-i menkûle ve gayr-i menkûleye vâris olurlar.

Ekseriyet re'yinin müstenid olduğu esbabın ikincisi arazî kânununun yüz onuncu maddesinin bahş ettiği memnu'âtdan ve üçüncüsü dahi işbu madde-i kanuniyenin istimlâk kanunnâmesinin hükmüyle lağv olunmayıp hâlâ bakî olduğunu beyânından ibâretdir.

Arazi Kanunu Devlet-i Aliyye'nin Avrupa hey'et-i düveliyesine dâhil olmadığı ve binaenaleyh münasebât-ı düveliyece henüz kavâid-i cedîdeyi tamamıyla kabul buyurmamış olduğu bir zamanda tanzim eylediği cihetle böyle bir memnû'iyeti mutazamin olması tabii idi. Lakin hey'et-i mezkûreye dâhil olduktan sonra istimlâk-i emlâk hususunda düvel-i sâirece carî olan kavâidin kendince kabulü icab etmiş ve işte şu sebebe mebnî 1284 tarihinde icâbmin memâlik-i mahrûsa-i şahanede istimlâk-i emlâk etmesi hakkındaki kararnameyi neşr buyurmuşdur.

Takriben bir asırdan beri Avrupa devletlerinin kavânin-i hukukiyesince icra olunmakda olan tadilat ve tevhîdâtn ve bunları icab ettiren esbabın tetkikine meşgul ve müteveğgil olanlar indinde hâfi olmadığı üzere bu yolda

bir kararnamenin neşri istimlâk ve tasarruf-i emlâkçe ecânih hakkında cari olan usûlün esasen ve cidden tadili maksadına müstenid olması lazım gelip binaenaleyh kararname-i mebhûsun anh ile arazi kanununun madde-i mezkûresi tâdil olunmuş olduğu bedîhi olmakla bu bâbda başka delil ve isbâtın aranmasına lüzum yoktur. Mamafih madde-i meşrûhanın kararnâme-i mezkûr ile fesh olunmadığını isbât için ekseriyetin dermeyan ettiği delâlin kanunen ve siyâseten doğru olmadığı da zerre kadar tereddüde mahall kalmamak üzere ber vech-i âfî bazı izâhât ve mutala'ât serdine ibtidâr olunur şöyle ki:

Ma'lûm olduğu üzere emvâl-i menkûle ve gayr-i menkûlenin esbâb-ı ve sûret-i mülkü müteaddiddir bir mala bir kimse şirâ'en malik olabildiği gibi mübadele ve hibe ve ırs tarikiyle ve suver-i Uhrâ ile dahi sâhib olabilir. Ve bir kimse bir malın temellüküne suret-i mutlakada mezun kılındığı takdirde bi't-tab' suver-i mezkûrenin cümlesi mezuniyete dâhil olur imdi kararnamenin ahkâm-ı sarîhasına nazaran teb'a-i ecnebiyeye teb'a-i Osmaniye misillü ve bilâ kayd ve şart istimlâk ve tasarruf hakkı verildikten sonra esbâb-ı temellükün birini istisnaya nisbet doğru olamaz väki'a irsen mâlik olmak irse salâhiyete mütevekkîfdır. Lakin bugün ânifen beyan ve izah olunduğu üzere teb'a-i ecnebiye için ne kanunen ve ne de siyâseten irse bir mâni' yokdur. İhtilaf-ı tâbi'iyyeti mani ırs add eden bir madde-i kanuniye mevcud olmaktan mâ'adâ bi'l-akis bunun aksını isbât eden madde-i kanuniye vardır. Ecânimin hakk-ı istimlâki kanununun birinci maddesinde istisnâ olunan eşhâsin emlâk ve arâzisine mahsus 21 Şubat 1298 tarihinde neşr buruyulan kanunun ikinci maddesinde Devlet-i Aliyye'den mezuniyet-i resmiye istihsâl etmeksiz tebdîl-i tâbi 'iyyet edib de taraf-ı Devlet-i Aliyye'den tâbi'iyyeti iskât olunan eşhâsin memâlik-i Osmâniye'de istimlâk ve tevârüs hakkından mahrûm oldukları sarâheten beyân olunur. Eğer ihtilâf-ı tâbi 'iyyet hadd-i zâtında mâni'-i ırs olsa idi bu madde-i kanuniyenin asla lüzumu olmazdı ve bir de bu maddenin mefhûm-ı muhâlifinden şurası dahi anlaşılıyor ki Devlet-i Aliyye'den mezuniyet istihsâliyle tebdîl-i tâbiyyet-i ecnebiyeyi kabul edip de taraf-ı Devlet-i Aliyye'den tâbi'iyyet-i Osmaniye'yi iskât olunmayanlar bile hakk-ı tevârüsden mahrûm olmazlar.

Elhasıl her memleketde olduğu gibi memâlik-i mahrûsa-i şâhânedede dahi ihtilâf-ı tâbi'iyyet mâni'i irs degildir. Zaten mâni' i irs addolunsa dahi el-yevm teb'a-i ecnebiye ile tezevvüç eden Osmanlı kadınlarına kanunen tebdîl-i tâbi'iyyet etmiş nazarıyla bakıldığı bir zamanda bu memnû 'iyetin kanunen ve siyâseten ehemmiyeti yoktur. Çünkü ecnebi ile mütezevvic Osmanlı kadınlarıyla ecnebiden mütevellid evladları arasında ihtilaf-ı tâbi'iyyet kalmamıştır.

BİRİNCİ LAHİKA

Ekseriyetin reyinde arazî kanunundaki memnu'iyetin güya esbâb-ı hükmîyesi dahi gösterilmek ve bunun ibkâsı hikmet-i hükümete ve menâfi'-i siyâsiye-i devlete muvafakati imâ edilmek üzere işbu memnû'iyetin râbitâ-i tâbi'iyyetin muhafazası maksadına müstenid olduğu beyân olunursa da verâsetden memnû'iyet râbitâ-i tâbi'iyyetin ne suretle muhafazasına hizmet ettiği izah olunmuyor bir ecnebi ile tezevvüç etmekle beraber tâbi'iyyet-i asliyesini muhafaza ettiği farz olunan bir Osmanlı kadınının zâten teb'a-i ecnebiyeden bulunan ve binâenaleyh Devlet-i Aliyye'ye râbitâ-i tâbi'iyyeti olmayan evladının kendi verasetinden mahrum edilmesiyle tabii Devlet-i Aliyye ile bir güne rabitâları muhafaza olunmuş olmaz eğer validelerinin mirasından mahrum kalmamak için tâbi'iyyet-i Osmaniyyeyi kabule mecbur olurlar denecuk olursa bunda maksûdun anh muhâfaza-i rabita mevcûde değil belki peyda-yı râbitâ-i cedîde olur ki bir hükm-i kanuninin böyle bir emel-i za'îfe ve bir ümîd-i ba'îde bina edilmesi doğru olmayacağı beyânından müstağnidir. Me'âmafih ekseriyetin mutâla'ası hadd-i zâtında doğru olup yalnız mahall-i tatbiki yanlışdır. Lakin böyle tabiîyyü 'l-husus olan veyahut ihtiyâr-ı aharla hâsil bulunan karâbetden ileri gelen ihtilâf-ı tâbi'iyyetde değil belki bir kimsenin kendi ihtiyarıyla ve Devlet-i Aliyye'nin rızâsı hilafında olarak vâki' olacak tebdîl-i tâbi'iyyetde olur ki devlet burası vakıtla düşünerek zikri sebk eden 1298 tarihli kanunu neşr buyurmuştur. Binâenaleyh madde-i mebhûsun anhanın esbâb-ı mucibesi olmak üzere dermeyan olunan mülâhaza başka bir madde-i kanuniyenin illet-i îşâîyesi olabilir ki mu'ahharan olmuşdur.

İKİNCİ LAHİKA

Meselenin mutala'ât-ı kanuniye ve nazariyât-ı siyâsiyesi bu merkezde olup ancak bunlara asla ta'alluku olmayan ve sîrf menfaat-ı maddiyeye ait bulunan bir ciheti daha bulunduğuundan onun hakkında dahi bir iki söz söylemek elzem görülür malum olduğu üzere intikâli tevsi' olunmamış müsakkafât ve müsteğillât-ı mevkûfe yalnız evlada intikâl edip evlad bulunmadığı veya hâl bulunup da bir sebebe mebnî hakk-ı intikâlden mahrum olduğu takdirde emlâk mahlûl olur buna mebnî hâricden bulunan kimseler Devlet-i Aliye'nin kavâmân-i müessesesini ve taahhûdât-ı düveliye ve siyâsiyesini asla piş-i nazar-ı ehemmiyete almaksızın ekseriyetin re'yi vakfa nâfi'dir diye tasvîb ederler halbuki herkes bilir ki teb'adan gayr-i müslimlerin hemen cümlesi ve müslimlerin dahi bir haylisi mülkleri mahlûle gideceğini hissétiklerinde kable'l-vefât sâ'ir akrabaları uhdesine geçirmek çaresini ararlar ve bulurlar teb'a-i ecnebiye ile mütezevvic Osmanlı kadınların etraflarında bulunan kimselerin delaletiyle bu gibi sani 'aları sairinden alâ bilmeleri lazımdır ve bildiklerine de şüphe olmadığına mebnî bugün tâbi'iyet-i Osmaniyesi suret-i kat'iyyede taht-ı karâra alınmakla beraber ihtilâf-ı tâbi'iyyet maddesi dahi mâni'l-i ırs tanılsa da evladları hakk-ı intikâlden kat'iyyen mahrum addolunsalar bile ilerde bu gibi kadınlardan ne mikdar emlâk-ı mevkûfe mahlûl olacağı mülâhazât-ı mesrûdenin pîş-i nazara tutulmasıyla ve ecâni bin istimlâk-ı emlâk hakkındaki kanunun mevkî'i-i icrada bulunduğu kırk seneden ve daha doğrusu teb'a-i ecnebiyenin teb'a-i Osmaniye'den olan kadınlarla tezeyvüc edib de kendi paralarıyla satın aldığı emlâki muvâza'aten zevceleri nâmına geçirmeğe başladıkları zaman ba'îdden beri şimdiye kadar bu gibi kadınlardan mahlûl kalmış olan müsakkafât ve müsteğillât-ı mevkûfe adedinin meydana konulmasıyla kıyâs olunabilir.¹

Mamafih teb'a-i ecnebiyenin istimlâk-ı emlak etmeleri hakkındaki karamamenin vaz' ve neşri yalnız bu eser-i nâcizi bina ettiğimiz nazariyât-ı siyâsiye ve kanuniyeden ileri gelmeyip belki devletçe çokdan beri görülen ve

¹ Kararnâmenin dördüncü maddesiyle bir kimseyi vefat edinceye kadar beslemek şartı ile vâki' olan ferağlara dâir bulunan karar-ı ma'lûm bu gibi sanî'alara medâr-ı külli olabileceği cüz'î mülâhaza ile nûmâyân olur.

birkaç suretle muzır bulunan bir hâlin İslâhi maksîdanı müstenid bulunmuşdur. Kararnâme-i mezkûrun ser levhası dikkat ile mutala'a olunduğu takdirde anlaşılıyor ki teb'a-i ecnebiye kendilerine hakk-ı tasarrufu bahş eden kararnamenin neşrinden evvel dahi emlâk iştira edip emniyetleri olduğu teb'a-i Osmaniye'den biri ve hususıyla zevceleri nâmına muvâza'aten geçirmekde olduklarıdan vefat vukû'unda pek çok defa alakadarlar arasında bitmez tükenmez da'vâlar tekevvün ederdi. İşte ser levha-i mezkûrede kararnamenin tanzîm ve neşri "teb'a-i ecnebiyenin mutasarrif olmaları maddesinden dolayı hâsil olan müşkilât ve sû-i isti'mâlat ve her türlü şübhât ber taraf olarak bu madde-i mu'tenâ bihânın dahi bir hüsn-i zabîta ve nizâm altına alınmasıyla emniyet-i mâliye ve mülkiye kazîyye-i mültezimesi ikmâl olunmak" maksadına müsteniddir denmesi başlıca şu da'vâlardan ve sadâ'i dâ'i ahvâlden kinayedir. Şimdi bazı ecnebi evladların validelerinin ve bazı ecnebî zevclerin zevcelerinin verasetinden mahrumiyetlerine suret-i kat'iyyede karar vermek kırk elli sene evvel devletçe mehâzîri görülp de bunların ber taraf edilmesi çaresi aranılan "müşkilât ve sû-i isti'mâlat ve her türlü şübhâtin" idâmesine karâr vermek demek olmaz mı?

Esbak Sisam Beyi Yanko Vitinos

